

er Redaktionen hentet dels fra det danske og dels fra det norske Forslag.

Til § 32.

Regelen er nærmest taget fra det danske Forslags § 37, 1. Da Retten til at benytte Kunstværker til Forklaring af Teksten efter den her foreslaede Affattelse kun anerkendes ved kritiske og kunsthistoriske Arbejder, maa enhver Fare for Misbrug anses fjernet.

Til § 33.

For at undgaa unødige Gentagelser foreslaas her en simpel Henvisning til Reglerne i §§ 16, 17 og 19, hvorved ingen Tvivl vil foraarsages. Herved bliver Straffen noget højere end efter Lov 1864 § 7, men i og for sig er der heller ikke Grund til her at have en lavere Strafferamme end ved Eftertryk o. l. Næere fremmede Love behandle begge Tilfælde ganske ens, jfr. norsk Lov § 13, svensk Lov § 5, jfr. Lov af 10de August 1877 § 15, finsk Lov § 19, tysk Lov § 16, belgisk Lov Art. 23 m. fl. I øvrigt henvises til det om §§ 16, 17 og 19 ovenfor bemærkede.

Til § 34.

Denne Bestemmelse gennemfører for Kunstnerretten den samme Hovedregel om Rettens Varighed, som ifølge § 21 gælder ved Forfatterretten, og slutter sig ogsaa i Formuleringen til denne. Herved forlænges Bestyttelsen, der ifølge Lov 1864 §§ 2 og 3 varer 30 Aar, til at vare i 50 Aar. Særlige Regler om navngivne pseudonyme Kunstværker er det ikke fundet fornødent at foreslaa, da Tilfælde af denne Art ere saare lidt praktiske, ligesom der i al Fald i Tilfælde af ulovlig Eftergørelse vanskeligt her vil foreligge saadanne vægtige Motiver til at bevare Anonymiteten, som kunne forekomme ved litterære Arbejder.

Bestemmelsen i det danske Forslags § 40 og det dertil af Folketingsudvalget stillede Endringsforslag ere ikke optagne. En Ret til uden nogen selvstændig Bearbejdelse at udnytte Kunstværker ved Forarbejdelsen af Dragsgenstande kan ikke indrømmes, uden at Kunstneren derved udsættes for en oftest højt jaarende Profanation af hans Arbejde. Man har saaledes Eksempler paa, at bekendte Kunstværker uden Kunstnerens Samtykke findes astrykte paa Sommerfløder og lign. Naar Loven saaledes som her foreslaet ikke indeholder nogen Bestemmelse herom, vil Følgen deraf være, at Kunstindustrien straks har Udgang til at benytte Kunstværker paa den Maade, at disse

sjene som Motiver for en selvstændig kunstindustriell Frembringelse, Smedens omvendt den egentlige Kopiering, der aldrig kan tjene til Kunstindustriens egen Udvikling, er forbudt ikke blot i 10 Aar, men ogsaa senere, saalænge Kunstnerretten varer. Denne Ordning er sikkert saavel i Kunstens som Kunstindustriens Interesse. Man har derfor ogsaa saa at sige overalt opgivet den i vore Love gældende Regel om Kunstværkers Benyttelse i rent industrielle Djemed.

For saa vidt det maatte være Meningen med første Stykke i det danske Folketingsudvalgs Endringsforslag til § 40, kun at tilstede en Benyttelse af Kunstværker som Grundlag for en virkelig selvstændig kunstindustriell Produktion, vil en saadan Regel dels være overflødig (jfr. § 31), dels være udsat for Misforstaaelse. Hvis en Regel af denne Art overhovedet bør gives, har den formentlig ogsaa sin Plads, ikke i denne Lov, men i den særlige Lovgivning om Mønstre og Modeller. En saadan forberedes i Danmark. Den i det danske Folketingsudvalgs Forslag til 2det Stykke af § 40 antagne Regel synes paa den ene Side ikke nødvendig og synes paa den anden Side at gøre et betænkeligt og ret vilkaarligt Indgreb i Kunstnerens Ret. At Bygninger samt de paa disse anbragte Kunstværker kunne afbildes paa arkitektoniske Malerier og Tegninger, naar de kun fremtræde som Led i et selvstændigt Kunstværk, behøver ikke at udtales, da dette følger af Reglen i § 31.

3dje Afsnit.

I dette Afsnit samles alle de Bestemmelser, der gælde for samtlige i Loven omhandlede Forhold samt Reglerne om Lovens Indvirkning paa den allerede bestaaende Lovgivning. Paa Grund af disse Bestemmelser meget forskelligartede Indhold er der her ikke Anledning til mere almindelige Bemærkninger, hvormod de foreslaede Endringer i den gældende Ret omtales ved de enkelte Paragrafer. Om disse bemærkes:

Til § 35.

Reglen om Paatalen stemmer med den gældende Ret, og saa vel denne som Reglen i andet Punktum stemmer med, hvad der enten er positivt udtalt eller dog fast antaget overalt.

Til § 36.

Den gældende Retts Regler om Præskription af de her omhandlede Sæver, jfr.